

POZIV NA SUĐENJE

(Isa. xli 1-13)

„UMUKNITE preda mnom, ostrva, i neka narodi obnove svoju snagu; neka pristupe; onda neka govore; hajde da pristupimo zajedno na Sud. Ko je podigao jednog sa istoka, kojeg je pozvao u pravednosti ka svojoj nozi? Izručio mu je narode, i učinio da vlada nad kraljevima; Predao ih je kao prah njegovom maču, i kao raspršenu plevu njegovom luku. Gonio ih je, i prošao dalje spokojno; baš putem kojim nije išao svojom nogom. Ko je to izveo i učinio, pozivajući naraštaje od početka? Ja Gospod, prvi, i sa poslednjima, ja sam on. Ostrva su videla, i plašila se; zemaljski krajevi su drhtali; približili su se, i došli. Pomogli su svako svom blišnjem, i svako je rekao svom bratu, Budi dobre hrabrosti. Tako je tesar hrabrio zlatara, i onaj koji gladi čekićem onog koji kuje na nakovnju, govoreći o spoju, Dobro je to; i učvrstio je to sa ekserima, da ne bi bilo pomerenou.

„Ali ti, Izraele, moj slugo, Jakove kog sam izabrao, seme od Avrama mog prijatelja; ti kog sam zgrabio sa krajeva zemlje, i pozvao te iz njenih čoškova, i rekao ti, Ti si moj sluga, Izabrao sam te i nisam te odbacio; ne boj se, jer ja sam sa tobom; ne budi obeshrabren, jer ja sam tvoj Bog; ojačaću te; jeste, pomoći ću ti; jeste, podupreću te sa desnicom moje pravednosti. Gle, svi oni koji su besneli protiv tebe biće posramljeni i smeteni; oni koji su se svađali sa tobom biće kao ništa, i propašće. Tražićeš ih, i nećeš ih naći, baš one koji su se borili sa tobom; oni koji su ratovali protiv tebe biće kao ništa, i kao ništavna stvar. Jer ja Gospod tvoj Bog držaću tvoju desnu ruku, govoreći ti, Ne plaši se; Pomoći ću ti.“

UVEK UTEHA

KOD proučavanja ovog poglavlja i svih poglavlja koja slede, nemojte zaboraviti da mi proučavamo poruku utehe koju Bog šalje svom narodu. Ova poslednja poglavlja Isaije oblikuju jednu povezanu celinu. Upravo ovde, kod prelaženja, možemo zapaziti činjenicu koja može učiniti mnogo jasnijim to da se ova poruka odnosi na nas u poslednjim danima. Niko ko čita ova poglavlja ne može propustiti da zapazi reči utehe koje se pojavljuju. Božja obećanja su rasuta jednako gusto kao i cvetovi u proleće. Ova

obećanja su bila podrška mnogim Hrišćanima, i pomogla su da se dovede mnogo grešnika na pokajanje. Nijedan vernik ne okleva da ih prisvoji za sebe. Međutim vrlo je jasno to da ako je ovo proročanstvo dato samo Jevrejskom narodu, i odnosi se samo na njega, onda mi nemamo pravo na obećanja koja ono sadrži. To jest, ko god odbaci ukore koje Bog šalje, i zahteve njegovog zakona, mora se takođe odreći blagoslova Jevanđelja opraštanja. Ljudi nesvesno prisvajaju obećanja a stavljaju na stranu zakon, zaboravljajući da su Božji ukori uteha. Sve Božje odredbe su obećanja o ispunjenju. On daje sve što traži od nas. Kad god zakon učini da greh obiluje, to je samo radi svrhe dovođenja nas ka Hristu, u kom „zakon Duha života“ izvanredno obiluje kao milost.

CEO SVET POZVAN

NA svakom koraku u našem proučavanju bićemo podsećani o velikom suđenju koje sada traje, koje je bilo izloženo prošle sedmice. Ta lekcija treba biti naučena tako temeljno da će biti stalno na umu bez bilo kakvog napora. Oni koji koriste ova proučavanja u svom Šabatnom proučavanju treba da drže pisma i činjenice iznete u njima pred sobom dok proučavaju svaku narednu lekciju. Ne možemo postati previše upoznati sa činjenicom da se sada odigrava veliko suđenje, jer mi imamo udela u njemu, i treba upravo da znamo šta je ono. U ovom poglavlju pozvani smo na sud. Poziv je izdat celom svetu, „ostrvima,“ uključujući krajnje granice zemlje. Nebesa su takođe pozvana u ovom slučaju. Prizovite u um početne reči ovog proročanstva (Isa. i 2), i čitajte takođe Ps. 1 3, 4: „Bog naš će doći i neće ćutati: pred njim će oganj proždirati, a oko njega žestoka oluja besneti. On će dozvati nebesa odozgo, i zemlju, da sudi svom narodu.“ Ceo univerzum je pozvan u ovom slučaju. To mora biti tako, zato što se slučaj tiče samog Boga, a on nosi univerzum.

UMUKNITE!

„TIŠINA na sudu!“ Slučaj se sada sudi, i prikladna je tišina. Šta je slučaj? On je da se otkrije

ko je Bog. Ljudi su ubedili sebe da su oni bogovi, i da su bolje sposobni da vode poslove ovog sveta nego što je Bog Biblije. Sada Bog kaže, „Primirite se!“ Zašto? „Primirite se i znajte da ja jesam Bog: ja ću biti uzvišen među paganima, ja ću biti na zemlji uzvišen.“ Ps. xlvi 10. Ako bi ljudi samo ostali mirni, i ne iznosili toliko mnogo ljudske spekulacije, ne bi imali poteškoću u prepoznavanju Boga. Primiriti se pred Gospodom znači više nego se samo uzdržati od pričanja. To znači da se umukne u srcu,—da dopustimo našim sopstvenim mislima da budu u zastoju, da mogu biti dovedene u zatočeništvo poslušnosti Hristu. „Ali Gospod je u svom svetom hramu: neka pred njim čuti sva zemlja.“ Av. ii 20. „Gospodnji presto je na nebu,“ i sve dok je on u stanju da održava svoje mesto tamo ima pravo da zapoveda tišinu celom čovečanstvu.

U stihovima 2 i 3 imamo nesumnjivo upućivanje na Hrista, kog je Bog podigao, i kom je on dao svu vlast i autoritet, postavljajući ga nad kraljevima. „A ja ću ga i prvorođencem svojim učiniti, višim od kraljeva zemaljskih.“ Ps. lxxxix 27. „Zatraži od mene i daću ti pagane u nasledstvo, i krajnje delove zemlje tebi u posed. Razbićeš ih štapom gvozdanim; smrskati ih kao sud grmčarev.“ Ps. ii 8, 9. On je pravedni, kog je Bog podigao u pravednosti da vrši njegovu volju.

NEKE verzije Biblije ubacuju na marginu, kao objašnjenje stiha 2, reč, „Kir,“ misleći da je on pravedni kog je Bog pozvao. Istina je to da je kasnije Kir pozvan po imenu, i da je u njegovom slučaju Božje predznanje pokazano, „pozivajući naraštaje od početka,“ ali ovde je tekst dovoljan da pokaže da je Hrist onaj na kog se upućuje. On je taj na kom odgovornost ovog slučaja leži, jer je on taj koji objavljuje Boga čoveku. Božji karakter je u njegovom držanju. Kir je bio pozvan imenom pre svog rođenja, ali Hrist je „bio predodređen pre utemeljenja sveta.“ 1. Petrova i 20.

PRIPREMAJU SVOJ SLUČAJ

KAO odgovor na poziv narodi se okupljaju. Zapamtite da ovaj slučaj nije bio pozvan juče, već od samog početka. Svaka nacija pod nebom je prepoznala činjenicu da je poziv bio izdat da se utvrdi ko je Bog i svi su započeli delo davanja dokaza. Kako oni postupaju? Oni prave idole. U bogovima koji su pronađeni u nekom obliku u svakoj naciji i svakom plemenu na zemlji, ili koji su ikada postojali, tamo je pronađen dokaz o činjenici da ljudi znaju da mora biti Bog, i njihovi idoli su njihovi pokušaji da pokažu ko je on. Kako je blesavo njihovo delo! Sama stvar od koje zavise za dokaz treba da ih ubedi u njihovu ludost. Oni nastoje da ohrabre jedni druge, i tesar priča u nadi zlataru, i livac uverava kovača da je njihovo delo valjano i dobro pričvršćeno zajedno. Onda da se sve napravi sigurnim, idol je pričvršćen sa ekserima, tako da ne može pasti dole i biti razbijen na delove. Zapazite povezanost stihova 6 i 7 sa stihovima 18-20 od prethodnog poglavlja.

SAMOOPRAVDANJE JE NEZNABOŠTVO

PANDAN ove slike je pronađen u slučaju svakog čoveka koji nastoji da opravda sebe. Čovek koji neće priznati da je grešnik postavlja sebe nasuprot Bogu. Bog je rekao da su svi ljudi zgrešili; i sigurno je to da ne postoji čovek koji nije izvan sklada sa Bogom. Karakteri ljudi su po prirodi suprotni onom od Boga. Ako prema tome, ljudi budu ispravni, ako bilo koji čovek na zemlji ne bude grešnik, onda mora slediti da je Bog u krivu. Svako, prema tome, ko tvrdi da nije učinio prestup u bilo kojoj pojedinosti pri čemu Bog kaže da je on grešnik, tvrdi da Bog nije pravi Bog, već da on sam jeste. On pravi boga od dela svojih sopstvenih ruku. Onaj ko tvrdi da je njegov pravac ispravan, i ko je prema tome voljan da položi svoju nadu na ono što je sam uradio, u stvarnosti je baš jednako sigurno neznabožac kao što je onaj ko pravi likove od drveta i kamena ili zlata i srebra, i obožava ih. U ovoj slici skupljanja nacija, i njihovog uzajamnog ohrabivanja u njihovim naporima da održe svoj cilj protiv Gospoda, vidite paralelu sa Ps. ii 1-3.

MEĐUTIM sada Bog predstavlja svoju stranu slučaja. On se lično obraća Izraelu. Ko je Izrael? Za odgovor okrenite na Post. xxxii 24-28. Jakov se rva sa Gospodom, i nadvladao kada se u svojoj bespomoćnosti bacio na Gospoda i tražio njegov blagoslov. Izrael je onaj ko nadvlada verom. Izrael predstavlja sve koji veruju Gospodu. Izrael je seme od Avrama, koji je „otac svima koji veruju,“ i prema tome Izrael znači onaj ko veruje.

BOŽJI SLUČAJ

IZRAELU, to jest, svima koji će ga poslušati, Bog kaže, „Uzeo sam te sa krajeva zemlje, i pozvao te sa njenih čoškova; izabrao sam te, i nisam te odbacio.“ Gospod nam kaže da on gleda okolo, tražeći da spasi. Davo kao ričući lav hoda okolo tražeći koga može proždrti, dok Bog pretražuje širom sveta da pronađe ljude koji će ga pustiti da ih spasi. „Sin čovečji je došao potražiti i spasiti ono što je izgubljeno.“ Umesto da bude ravnodušan za potrebe čovečanstva, Bog ne čini ništa drugo svakog trenutka osim što gleda za prilike da spasi ljude od rezultata njihove sopstvene ludosti. Idite nazad na poslednje stihove poglavlja 40. Ne postoji razlog za bilo koje da kažu da ih je Bog zaboravio, ili da on ne brine za njihovu nevolju i tugu. Njihov put nije skriven od Gospoda, i njihovo rasuđivanje nije prošlo od njega. Umesto odbacivanja bilo koga, Bog ih je izabrao, i pošao je u lov za njima. Gospod kaže, „Niste vi mene izabrali, nego sam ja izabrao vas.“ Jovan xv 16. Apostol Pavle se obraća Galaćanima, koji su bili spašeni od neznaboštva, kao oni koji su upoznali Boga. Oni nisu pronašli Boga istraživanjem, već se on otkrio njima. „Jer neće Gospod odbaciti zauvek.“ Plač. iii 31.

PRIJATELJSTVO SA BOGOM

AVRAM je nazvan od samog Boga njegovim prijateljem. Baš jednako sigurno kao što je A-

vram bio Božji prijatelj, Bog je bio Avramov prijatelj. Kako su ponosni ljudi u stanju da kažu, „Moj prijatelj Vojvoda od —,“ ili „Moj prijatelj Lord Taj i Taj.“ Oni osećaju da im je dodeljena razlika u tome što su upoznati sa ljudima visokog položaja, iako ti ljudi u stvarnosti mogu biti u laži; a ipak koliko ih malo ceni čašću to da imaju Boga za prijatelja. Pitajte čoveka da li poznaje Lorda Ovog, ili Pukovnika Onog, i on će biti zahvalan za kompliment, čak iako ne zna ništa o njima osim njihovih imena. Oseća se počastvovanim da zna da vi mislite kako je moguće to da se on kreće u visokom društvu. Pitajte istog čoveka da li poznaje Gospoda, Boga neba i zemlje, i šansa je devet prema jedan da će biti uvređen. Nije li to čudno?

SAMO razmislite kako je visoka čast to da imate Boga da kaže za bilo kog čoveka, „Moj prijatelj.“ To je ono što je on rekao za Avrama, i to je ono što on kaže za svakog ko ima veru Avramovu. Avram je pokazao svoje bezuslovno poverenje u Boga kada se uputio da prinese Isaka na oltaru. U tom činu vere pismo je bilo ispunjeno koje je reklo, „Avram je poverovao Bogu, i to mu je bilo uračunato za pravednost; i bio je nazvan Božjim prijateljem.“

VREDNOST BOŽJEG PRIJATELJSTVA

HEBREJSKA reč prevedena „prijatelj“ u ovom pismu pred nama, je od glagola koji znači, voliti. Ona je jača od obične reči za prijatelja ili druga. Ona se koristi za one koji su vrlo intimni, kao ljubavnici. Kada Bog sklopi prijateljstvo sa ljudima, ono nije od obične vrste. Savršeno prijateljstvo znači savršenstvo međusobnog poverenja. Takva stvar je zapravo nepoznata među ljudima, jer i u najbližim intimnostima postoji uvek neka prepreka za potpuno razotkrivanje svog ja drugom. Osećanje da naš prijatelj ne bi mogao razumeti neke stvari u našim sopstvenim životima, zato što nikada nije imao bilo kakvo slično iskustvo, i njegov prijateljstvo za nas bi se moglo smanjiti kada bi znao neke od stvari u našim životima, u kojima on sam nikada nije bio iskušan, čini da zadržimo deo našeg života od njega. Mi instiktivno zaziremo od objavljivanja tajni našeg srca bilo kome, nebitno koliko smo intimni. Međutim sa Bogom najsavršenije prijateljstvo je moguće, jer je on iskusio sve. On je bio iskušan u svim stvarima kao što smo mi, i on nikada ne prezire bilo koga ko je bio iskušan, već je u stanju da pomogne. Ako ga učinimo svojim pouzdanikom, govoreći mu sve o sebi samima, to jest, priznajući naše grehe i slabosti, on će nam zauzvrat pokazati sve od sebe, otkrivajući sebe ne samo za nas, već u nama, tako da možemo imati pravednost i snagu umesto greha i slabosti. Više od ovoga, on će se pokazati pravim prijateljem, i nikada neće izdati naše poverenje. To je vrednost priznavanja njemu. Nije to da mu govorimo bilo šta o sebi što on već ne zna; već u priznavanju naših greha, prihvatamo njegovu pravednost da ih pokrije. Ako ih ne priznamo, onda će na Sudu biti izneti pred celim svetom; ali kada ih priznamo, on ih uklanja, tako da nikada više ne mogu biti nađeni, jer neće više postojati, i on sam će ih zaboraviti. On će sakriti činjenicu da smo zgrešili od svih stvorenja. Učiniće to uzi-

manjem svakog traga greha od nas. Nije li takvog prijatelja vredno imati?

UTEHA NJEGOVOG PRISUSTVA

„NE boj se,“ Bog kaže narodu kog je izabrao, to jest, svima koji veruju i uzdaju se u njega. Zašto se ne bojati?—„Jer sam ja sa tobom.“ On je veći od svih tako da niko ne treba da se boji. Čitajte Ps. xxvii 1-3 i xlvi i Isa. xii 3. Čitajte u Mt. xiv 22-32 i Jovanu vi 16-21 izveštaj o oluji na moru, kada je Isus došao ka učenicima, hodajući po vodi. Kada su bili uplašeni, povikao je, „Ja sam; ne bojte se.“ Bio je to isti Isus koji je rekao, „Evo, ja sam sa vama uvek, sve do kraja sveta.“ Zato što jeste, nema razloga za strah; jer je on svuda, i sve je ono što je bilo kom potrebno. Tako da čim su ga učenici primili na čamac, odmah su bili na mestu gde su išli. U njemu je ispunjenje svega što trebamo. Zato što je on sa nama, ne trebamo se bojati iako se rat treba podići i vojska se ulogoriti protiv nas. U njegovom prisustvu je punina radosti. On kaže da će njegovu prisustvo ići sa nama, i dati nam počinak. Njegov štap i njegova palica nas teše, i on priprema sto za nas u prisustvu naših neprijatelja. Ne zaboravite da njegov štap teši. Mi proučavamo utehu Gospodnju; ali previše ljudi misli o štapu Gospodnjem samo kao o oruđu kazne, znaku nezadovoljstva. Pa, tačno je to da Gospod često pohodi prestup svog naroda sa štapom, i njihovo bezakonje sa udarcima (Ps. lxxxix 30-32), ipak on ne uzima svoju ljubaznu dobrotu od njih; štap popravljanja je uteha od Svetog Duha, koji objavljuje obilni greh kako bi primenio izvanredno obilnu milost.

PESMA koja treba biti pevana u ovim danima je, „Evo, Bog je moje spasenje; uzdaću se i neću se bojati: jer Gospod Jehova je moja snaga i moja pesma; on je postao i moje spasenje.“ Isa. xii 2. On nas ojačava svojom snagom. Zanimljivo je zapaziti to da je reč „uzeo,“ u stihu 9, „Ti koga sam uzeo sa krajeva zemlje,“ od Hebrejske reči koja znači, „opasati,“ „učiniti jakim.“ Sa krajeva zemlje Bog sakuplja svoj narod, i opasuje ga sa snagom. On je naša snaga protiv neprijatelja.

NE BUDI UZNEMIREN

ZAPAZITE marginu od stiha 10 u Revidiranoj Verziji. Tu smo naznačili šta je stavljeno u telu od teksta u Danskim i Norveškim verzijama: „Ne gledaj toliko uznemireno oko tebe.“ Ovo je vrlo bukvalno i tačno. Švedski izražava istu misao, iako ne toliko živopisno, „Ne traži pomoć od drugih.“ Bog bi hteo da njegov narod gleda pravo napred. Vreme je izgubljeno kada gleda okolo, i pored toga ne može hodati pravo ako ne gleda pravo napred. Da li ste ikada zapazili decu kada prelaze put? Ko god je terao, ili vozio bicikli, kroz ulice grada, nije mogao propustiti da to uoči. Kada dete odluči da pređe put, ono ne gleda ni na desno ni na levo, već ide pravo na suprotnu stranu. Sigurno Bog brine za decom, inače bi stotine od njih bilo ubijeno. Ona ne razmišljaju o sebi. Sada ko god hoće ući u nebesko kraljevstvo mora postati kao malo dete. Ne treba da budemo kritični, i kažemo da Bog

ne želi da budemo bez brige. Naravno da ne želi; ali želi da budemo poverljivi. On nam govori da tražimo jednu stvar, njegovo kraljevstvo i njegovu pravednost, i sve ostalo će nam biti dodato. Provodimo previše vremena proračunavajući verovatnoće, i raspravljajući o mogućim opasnostima. Božja reč za nas je, „Krenite napred.“ Kada je Petar pogledao okolo i video kako talasi naleću visoko, bilo je to da je počeo da tone. „Gledanje u Isusa,“ je naš moto. „Neka tvoje oči gledaju pravo i neka tvoji očni kapci gledaju ravno pred tebe. Promisli o stazi kojom ideš i neka ti putevi budu utvrđeni.“ Prič. iv 25, 26. Bog će držati našu desnu ruku, tako da čak i ako se sapletemo, nećemo potpuno pasti. „Gospod uspravlja sve one koji padnu i podiže sve koji su klonuli.“ Ps. cxlv 14. Tako da možemo reći, „Ne raduj se nada mnom, neprijateljice moja: kada padnem, ustaću; kada budem u tami sedeo, Gospod će mi biti svetlo.“ Mihej vii 8.

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER